

[Formanden.]*Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om forlænget Krisehjælp til arbejdsløse.

Mødet hævet Kl. 4⁴⁰.

92de Møde.

Onsdag den 10. Februar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om forlænget Krisehjælp til arbejdsløse.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for det radikale Parti og for Socialdemokratiet for deres Tilslutning til dette Lovforslag og ligeledes den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti for den Maade, hvorpaa han modtog Lovforslaget. Overfor den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, vil det om lidt forhaabentlig blive mig forundt nærmere at gøre Rede for mine Følelser, uden at denne kortvarige Udsættelse betegner nogen Art af Tvivl om disses Karakter. Derimod er jeg virkelig i Tvivl overfor den ærede Ordfører for Retsforbundet, men jeg tror, jeg er paa den rette Side, naar jeg takker ham for den megen Sympati, han nærede for de arbejdsløse, til Dels ogsaa for mig, men paa den anden Side dybt beklager, at han ikke kunde faa denne Sympati anbragt noget Sted, men maatte ende med at sige: Stemmer ikke, hvilket unægteligt ikke giver meget Brød i Huset hos nogen arbejdsløs. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Geert Jørgensen, beskæftigede sig jo i øvrigt ikke

med selve Lovforslaget, hvad kun naturligt var, naar han netop ikke vilde beskæftige sig med det, men holdt i Stedet med en svag Tilknytning til mine Slutningsbemærkninger i Forelæggelsestalen en, takket være den højtærede Formand, dog noget kortvarig filosofisk Forelæsning over Parlamentarismens Konkursbo og det forskellige Grundlag for hans og mit Partis Syn paa Samfundsforholdene. Under denne noget fragmentariske Paavisning af Samfundsudviklingen paaberaabte den ærede Ordfører for Retsforbundet sig to Aandshovdinge, Dr. Starcke og Lægen Severin Christensen, og jeg forstod paa ham, at det var Tænkere, hvis Skobaand han ikke følte sig værdig til at løse, hvad der maaske dybest set ikke er noget mærkværdigt i. Derimod undrede det mig, at hans historiske Nærsynethed virkelig var saa fremtrædende, at han ikke har opdaget, at samtlige Socialister, i hvert Fald fra Karl Marxs Dage, har spaaet Undergang for ethvert Samfund, der hviler paa den privatkapitalistiske liberale Samfundsproduktionsordning og dennes Ejendomsprincipper, men alt dette skal jeg i øvrigt lade ligge ved denne Lejlighed. Derimod maa jeg udtrykke min Forbavselse over, at den ærede Ordfører ikke en, men flere Gange udtalte sin Forvisning om, at den mindre hyggelige Situation, at vi skulde faa flere Retsstatsmænd ind paa Rigsdagen — altsaa flere, der svarer: Stemmer ikke! til de for Hundretusinder af Medborgere vigtige Forslag —, netop skulde være sandsynliggjort ved den nuværende Verdenssituation; thi ganske vist er Forvirringen overalt grænseløs og Uvidenheden om Politik storslaaet, men alligevel: at tro paa, at man særlig kan erhverve Proselytter til en Forfatning, hvis Økonomi hviler paa den fulde Grundskyld og denne alene, den, der under de nuværende Konjunkturer og de kommende Ejendomspriser Verden over tenderer mod Nulpunktet, at tro paa Fremtid for Retsforbundets Ideer netop i dette Øjeblik, det gør i mine Øjne den gamle Definition af Tro indlysende rigtig, at Tro er Forvisningen om det, der ikke ses. Jeg forstaar ikke den ærede Ordførers Frejdighed paa dette Punkt netop i Øjeblikket, idet jeg personlig nærer den mest generende Frygt for, at hans Tid til at udfolde sine vindende Egenskaber netop